

torer, betales med en Leje af 1,800 Kr., og heraf godtgøres der Amtmanden af Amsraadet 200 Kr.; altsaa har Amtmanden selv at udrede 1,600 Kr. Ved en Ydelse af 5 $\frac{1}{2}$ pCt. af 40,000 Kr. vil han komme til at betale aarligt 2,200 Kr., men Amsraadet og Skoleraadet ere villige til at godtgøre 600 Kr. om Aaret for Brug af Kontorlokaler, saa at Nettoudgiften for Amtmanden kun bliver 1,600 Kr., ligesom den nu er. Hertil kommer saa ganske vist Vedligeholdelsesudgifter og Skatter. Dette har imidlertid ikke forekommet os at være en saa væsentlig Forøgelse af Byrden, at det kunde antages at hindre Sagens Gennemførelse. Anderledes ganske vist, saafremt den Ejendomsskyld, som vi have hørt saa megen Tale om i den senere Tid, skulde komme til at hvile, lad os sige, med 7 pro mille paa Bygningen, saa kunde det maaske blive noget besværligt for Amtmanden. Men jeg ved ikke, om Amtmand og Minister mulig tør løbe Chancen for, at denne Ejendomsskyld ikke bliver til noget.

Hermed har jeg gennemgaaet, hvad der paa Ændringsforslagslisten vedrører Indenrigsministeriet, og det er, som man vil se, meget faa Spørgsmaal. Jeg har imidlertid endnu at nævne et Spørgsmaal, som var Genstand for Diskussion ved 2den Behandling, nemlig Stiftstidendernes Privilegier. Man vil herom finde en Skrivelse i Bilagene Nr. 10. Jeg gjorde under Forhandlingerne den Gang Rede for, at vi i Udvalget havde søgt at opnaa Forstaaelse med den ærede Minister om Fastsættelse af bestemte almindelige Regler for, hvorledes der skal forholdes ved fremtidig Udstedelse af denne Art Privilegier, og hvorledes Ministeren i Begyndelsen af Januar uden at afvente Resultatet af disse Forhandlinger efter eget Skøn havde udstedt et nyt Privilegium for en autoriseret Tidende for Aalborg Stift. For at have Materiale til at danne sig en begrundet Mening om, hvorledes en almindelig Ordning rettest burde være, havde vi allerede inden Nytaar begæret forskellige Oplysninger. Vi udbade os dels de Takster, som gælde for retslige og andre offentlige Bekendtgøtelser i Stiftstidenderne, dels Oplysning om, hvor stor Indtægten for hvert enkelt af disse Blade er af den Slags Bekendtgørelser. Vi have, som man vil se af Skrivelsen, faaet Meddelelse om Taksterne, men derimod ikke Svar paa det sidstnævnte Spørgsmaal. At det i øvrigt endvidere vilde være fornødent at vide Besked med Stiftstidendernes Indtægter og Udgifter over-

hovedet, ligesom ogsaa om Abonnentantallet, hvilket vi altsammen for nogle Aar siden, da der var Tale om at forny Privilegiet for Berlingske Tidende, havde til Disposition for dette Blads Vedkommende, er noget, som følger af sig selv. Men med det meget mangelfulde Materiale, jeg kan gerne sige i Mangel overhovedet af Materiale til Bedømmelse af, hvorledes Sagen rettest bør finde sin Ordning, har det for Finansudvalget siden 2den Behandling ikke været muligt at tage den op til Afgørelse paa saadan Maade, at en Indstilling fra vor Side vilde blive andet end tilfældig og vilkaarlig. Det maa derfor staa hen til en anden Lejlighed, ligesom det allerede har staaet hen i saa mange Aar, hvorledes den Ting skal finde sin endelige Løsning. Men for dog at naa et foreløbigt Resultat af de mellem Udvalget og Ministeren førte Forhandlinger, ere vi blevne enige om en Aftale, der vil være gældende, indtil man maatte enes om noget andet. Det vil ses af Oplysningerne i Bilag 10, at i det Privilegium, der er meddelt Bladet „Nordjylland“, er det fastsat, dels at der skal svares en aarlig Afgift til Statskassen, som udgør Halvdelen af hvert Aars Bruttoindtægt af de retslige og andre offentlige Kundgørelser, som optages i Tidenden, og endvidere, at Bevillingen er meddelt som gældende „indtil videre, dog længst indtil Udgangen af Aaret 1915“. Endvidere er der i Privilegiet indføjjet en Bestemmelse om, at Bevillingshaverne skulle være pligtige til at underkaste sig Forandring i den fastsatte Afgift, for saa vidt som der maatte blive fastsat en almindelig Ordning med Hensyn til Afgifter til Statskassen af de autoriserede Tidender, ligesom ogsaa, at Bevillingen skal ophøre, for saa vidt dette af Hensyn til Forandringer i Lovgivningen eller anden Grund maatte blive forlangt. Jeg skal udtrykkelig tilføje, at disse sidste Forbehold er jeg ikke i Tvivl om i og for sig ere ganske overflødige. Bevillingen til denne Stiftstidende som til alle privilegerede Tidender ere meddelte paa Vilkaaret „indtil videre“ og kan ikke — saa vidt jeg ved, og jeg er overbevist om, at det forholder sig saa — overhovedet retsgyldigt meddeles paa andre Vilkaar. Administrationen har det derfor utvivlsomt i sin Magt at kunne tilbagekalde ethvert saadant Privilegium til enhver Tid. Noget andet er, at det under normale Forhold selvfølgelig ikke finder Sted, men i og for sig: Myndigheden har Administrationen. Det, at tilføje de nævnte Forbehold i Privilegiet, kan derfor, efter min Opfattelse,